

למה לא להתחתן

עורך לגמרי ונוכר — על כל השונאים שלך זכרונות כאלה — איך לפני ככה וככה שנים שמת את הדבר הזה נחתת לחופה שלך ומאו היא עליך כמו משכנתא. ואתה נזכר איך פעם, כשהיית צעיר, שיגעה לך זאת. את כל הדם ובתוך החושך המתוק חשבת שהיא הכי יפה והכי נחמדה בעולם. אחר כך, כש־הדליקו לך את האור, כבר היה מאוחר.

טוב שסיפרת את הסיפור הזה — אומר חיים החשמלאי וחוכך ידיו בה־נאה.

למה טוב? — שואלים אותו. פשוט מאוד, — אומר חיים החשמלאי — כל פעם כשאני בא לחוף אז האמא שלי אומרת, חיים מה יהיה הסוף שלך, מתי אתה כבר מתחתן. או לי אין מה להגיד לה זה א ממשיכה: תיתן לי סיבה טובה אחת למה שלא תתחתן כבר. עכ־שיו, כשהוא תשאל אותי עוד פעם שאלה כזו, כבר תהיה לי תשובה על־הכיסאק.

נו, טוב, היינו קצת בחופשה, עד שגמרו להוציא את הגרעינים מהאניה. עכשיו מפליגים לעוד סיבוב. בערב יושבים בתא של הבוסן, קצת שותים, קצת שומעים קסטות של פופ, קצת שמים על השולחן סיפורים מהחופשה. כל אחד מספר בתור שלו. כשבא התור של סוויסה, כולם אומרים, מה כבר יש לגבר הנשוי לספר. סוויסה מוריד שתייה קטנה ואומר: התפלאו, אולי לגבר הנשוי אין סיפורים כמו שלכם, על חתיכות זרוקות ועל פרייחות, אבל יש לו סיפורים שלו. אולי לא כל כך שמחים, אבל ישר מהחיים.

לך מהרגליים, מביט עליה באלכסון, הו־עה יורדת לך על הגב כמו תולעים. ואו היא מתיישבת, פותחת את המקל־ב שלה על צרורות ודופקת:

אתה יותר טוב שתסגור את הצפצפה המסריחה שלך לפני שאני תופשת עליך עצבים ופותחת לך את הראש, יא סרגוון אחד! ככה מדבר בן אדם נשוי לאשה שלו?

את האשה שלי? — אתה שואל אותה. עד הקבר! — היא אומרת. וזה לא צחוק, חביבי. היא לא סתם אומרת. יש לה דקומנטים. ועכשיו מת־חיל העשן לצאת לך מהראש. אתה מת־

טייב, ספר, אומרים לו. טייב, אני מספר, אומר סוויסה, לוקח שתייה קטנה ואמר: בבוקר אתה מתעו־רר — — —

רגע, רגע! — צועקים לו — קודם כל תספר על הלילה. תאמינו לי, אומר סוויסה, הלילה לא מעניין. הסיפור מתחיל מהבוקר.

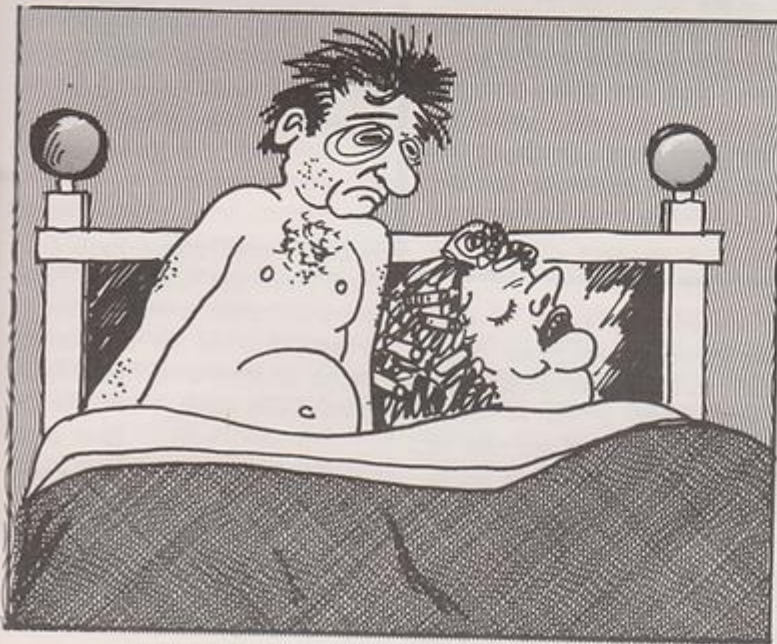
טוב, או תספר מהבוקר אומר הבוסן. או זה ככה — אומר סוויסה — הבנאדם מתעורר בבוקר, פותח העיניים — ועל ידך שוכבת אשה. אתה משפשף את העיניים שלך: יחרי דין אל שייטאן! מה זה פה? מי זה נתן לגברת הזאת לייסנס להיכנס למיטה שלך? חראם עלייכי, איזה פנים מקומטים, איזה אף נפוח, איזה עינים מקולקלות, בלי אף טיפה אחת של רחמים.

ואו אתה אומר לה: תסלחי לי שנפ־גשנו במקרה, אבל מה את עושה פה? מה אני עושה פה? שוכבת במיטה! — היא אומרת.

בסדר, אני רואה. אבל איך הגעת לפה, איך? אתה משוגע, או שיכור? — היא שו־אלת.

תראי גברת, את בכלל לא מכירה אותי, תופשת מגרש במיטה שלי, עוד אומרת עלי משוגע ושיכור? יש לך מול שאני גינטלמן, אחרת היית עפה החוצה כמו טיל.

תראו עליו! קיבלת שילשול בלשון? — שואלת הפוסטמה — איזה קישקושים אתה עושה עלי? ואתה המסכן, מה שהשינה עוד שוכבת

מגדרון

מלת סוף

- סידם יוסף — לבר מצוה של בנו
- בוב טאיר — להולדת הבן
- מוקי ישראל — להולדת הבן
- רגר יואל — להולדת הבן
- שורץ בנימין — להולדת הבת
- מורדוך דניאל — לנשואיו
- אריבירה רוכרטו — לנשואיו
- תעודות סמיכות
- טרוסט חיים — חובל ראשון
- נאמן יורם — חובל ראשון
- לוי אריה — חובל ראשון
- דרורי ניצן — רב חובל
- רונת דניאל — מכונאי שני קיטור
- לוסטמן זאב — מכונאי שני
- תחאוכו יצחק — מכונאי שני

- היתרים אלה הוצאו לאחרונה ע"י משרד התחבורה
- יגרמן יוסף — חובל שלישי
- א.מ. תל אביב
- כץ יוסף — חובל שלישי על אחת המכליות
- צרוק צבי — מכונאי רביעי
- א.מ. תל אביב
- לביא דורי — חשמלאי א.מ. תל אביב.
- הרצוג יעקב — לקבלת פיקוד ראשון בחברתנו ברכות להצלחה
- בראי רפאל — לקבלת פיקוד ראשון בחברתנו ברכות להצלחה

משתתפים בצערו של מכונאי ראשי לוריה ישראל על מות אשתו.

כאשר נוסדה חברת אל ים לפני מחצית יובל השנים, היה ענף הספנות העולמי נתון במשבר, אשר בא עליו עם קץ מלחמת קוריאה. במרוצת 25 השנים הבאות ידע ענף הספנות — ובתוכו חברת אל ים — מעלות ומורדות. כיום אנו נמצאים שוב בעידן של שפל, אלא שהוא שונה תכלית השינוי מתקופות השפל הקודמות בהיקפו, עומקו בפרק הזמן הממושך שעל פניו הוא משתרע. בכל דברי ימי הספנות המודרנית טרם נודע שפל ממושך וחריף כזה שבו שרויים אנו כיום.

בשוק ההובלה הימית, ואף על פי כן נפגעו אנושות מן המשבר הנוכחי וצי הסווד שלם הצטמק באורח חסר תקי דים. אם לא נשכיל בתקופה חמורה זו לעמוד במשימות היעול ולהגמיד את רמת הוצאות הטיפעול, יקשה עלינו מאוד להמשיך בהתמודדות החמורה שאנו מנ-הלים יום יום לקיומנו.

התנאי הראשון להשגת חסכון ויעול הוא שיתוף פעולה מירבי בין הנהלת החברה לעובדיה והבנתם של העובדים כי המאבק הכלכלי שנאלצת החברה לערוך בתקופה קשה זו בסופו של דבר גם מאבקם הם לשמירת בסיס קיומם. יתרו מתמיד זקוקה עכשיו החברה שעובדיה יבינו את פשוטה וגורלית זו.

חברת „אל ים“ חוגגת 25 שנות קיומה כאשר מדינת ישראל כולה חוגגת את שנת ה-30 למדינה. חג משתלב בחג ושניהם גם יחד נערכים בעת של מצוי-קות. אך כמו תמיד, אנו חזורי אמונה שנצליח לעבור על פני המשברים; ש-מאבקה של האומה מכאן ומאבקה של הספנות מכאן, יוכתרו בהצלחה. יחד עם התפילה לשלום, הבה נקוה כי לא ירחק היום והמשבר בו אנו שרויים יחד עם כל חברות הספנות יחלוף ושוב נוכל להמשיך בתהליכי התרחבות והתעצמות שהיו סימן היכר שליווה אותנו לאורך מרבית שנות קיומנו. לאור תקוה זו אני משגר את מיטב ברכותי לשנה החדשה — לכל ימאי ועובדי החברה, להם ולבני משפחותיהם. מי יתן ובגליון ראש השנה הבאה אוכל להיות איש הבשורות הי טובות.

רפאל

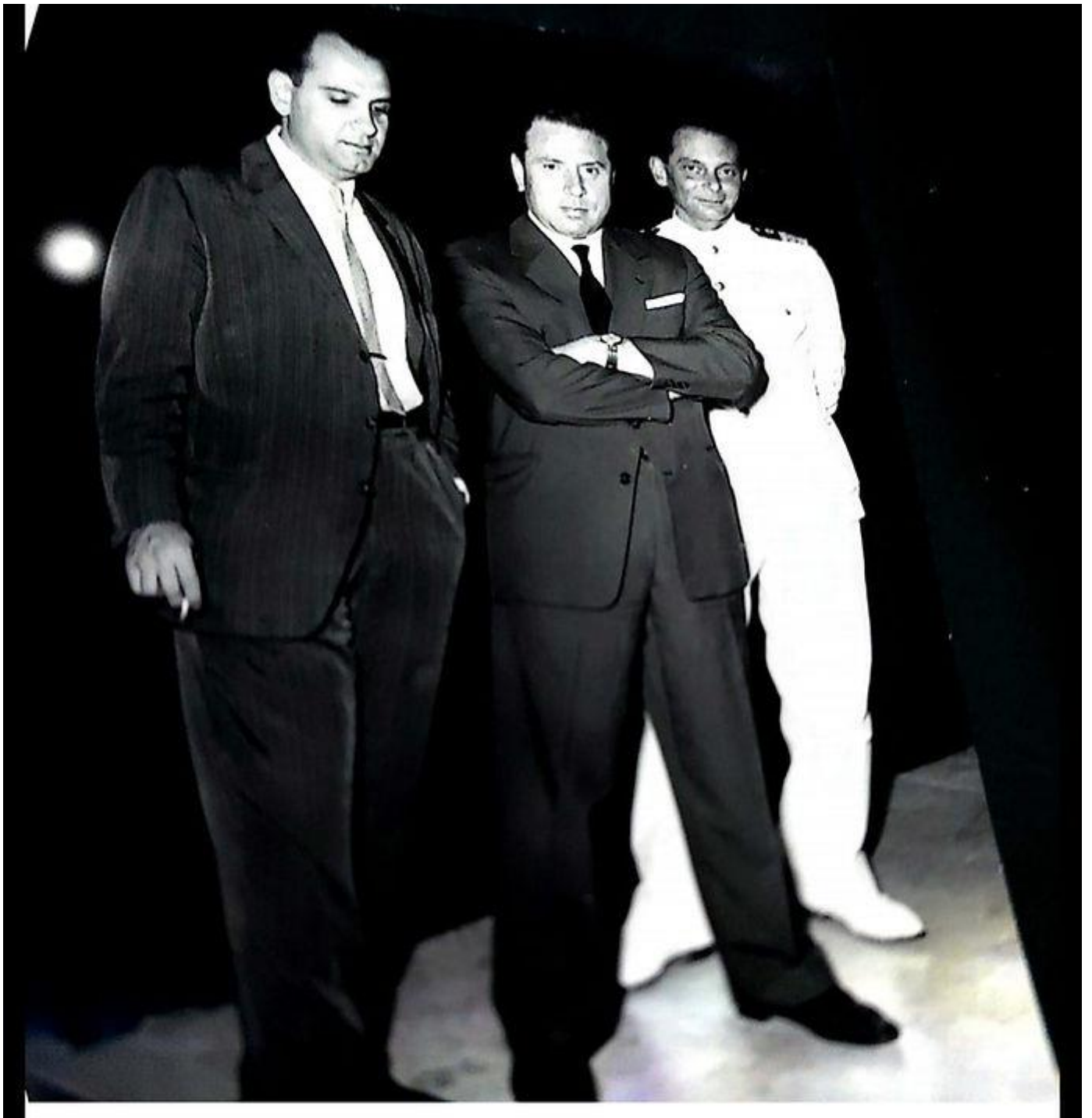
רפאל רקנאטי
מנהל כללי

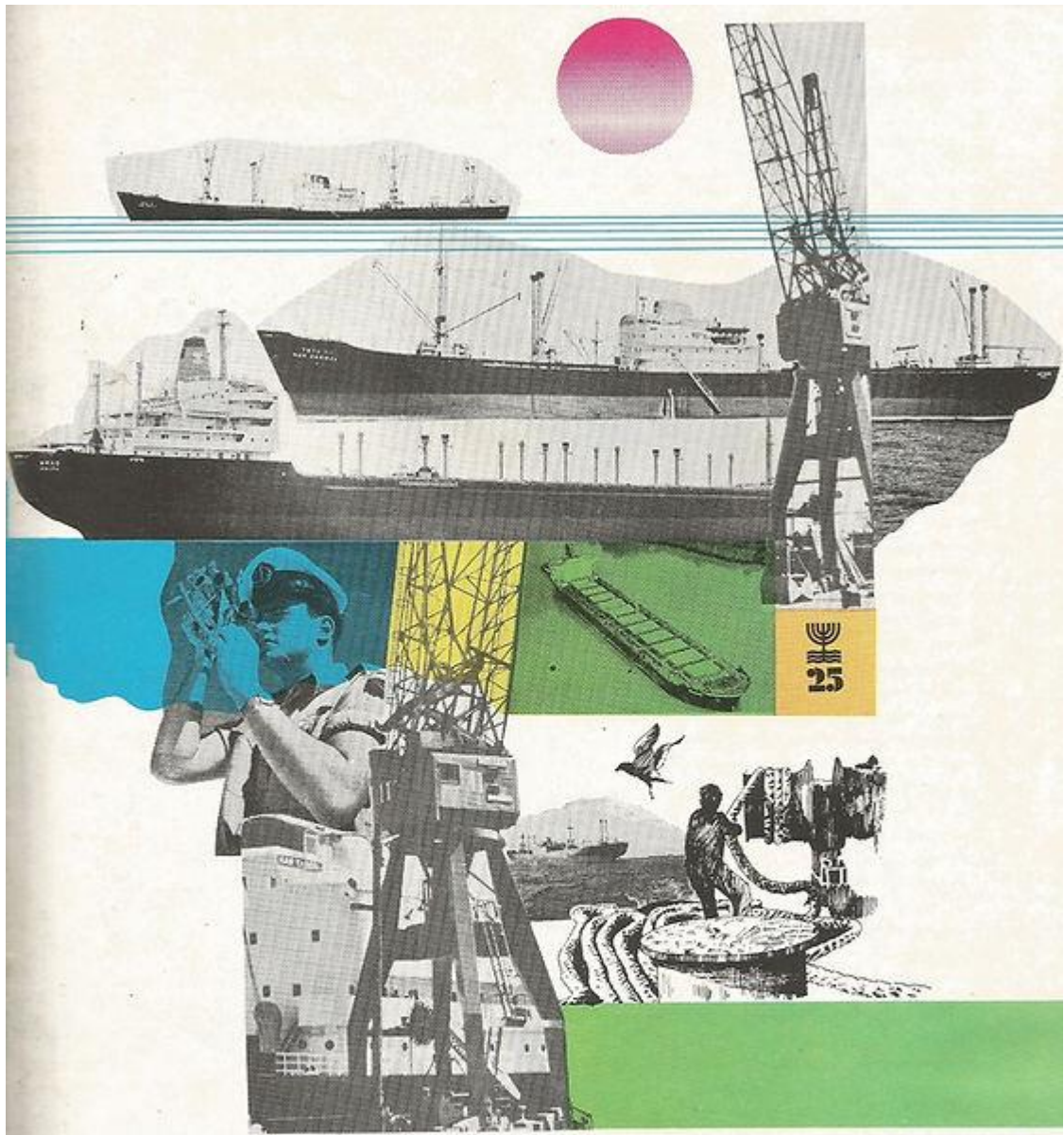
כאמור, ידענו כמה וכמה תקופות שפל בשנות קיומנו. כמו כן עתה אנו שרויים בו תוך כדי כושר-ספיגה מבוקר. בניגוד לחברות ספנות גדולות וותיקות מאתנו, אנחנו עדיין איתנים. וכל כך תודות למדיניות מסחרית ארוכת-טווח, שאינה מתפתה אף פעם לקוניקסורות זמניות והלוקחת תמיד בחשבון עתות מצוקה צפויה. הגם שפעם זו אנו עומדים בעי-צומו של משבר חסר תקדים בענף הספ-נות. אנו תקוה ואמונה שנוכל לו וכי משאבינו ודרך התפעול הנקטה בדינו יסייעו לנו לעבור על פני המים הרדודים בו שרוי כיום הענף כולו.

לפני 25 שנה התחלנו לפעול כחברה קטנה, עלומת שם ונעדרת מוניטין, ש-לרשותה עומדים שלוש אניות מסוג „ליברטי“ מעודפי מלחמת העולם השניה. היו אלו אניות משומשות כדבעי, שניבנו בשעתן בחפזון צרכי המלחמה. באמצע-עותן התחלנו ליצור יש מאין. כיום, מקץ 25 שנה, אנו מופיעים על מפת הספנות כחברה בעלת מוניטין מצויין, מפעילה צי מודרני שלדעתנו מן המתקדמים שב-כלי השייט המסחריים.

כבעבר כן עתה — ועל אחת כמה וכמה בעת זו של משבר קשה וממושך — אנו מנהלים מלחמת קיום בשוק שבו ההיצע עולה על הביקוש שוק שאין בו זכויות יתר ולא קיימים בו סנטימנטים. מי שאינו אמון על גיהול זהיר וקפדני ואינו מצליח להיות יעיל דיו כדי לעמוד בתחרות האכזרית, סופו שהוא שוקע ונעלם. זה קרה כבר לחברות ספנות גדולות וותיקות מאתנו. די אם נעזיף מבט אל כמה מארצות סקנדינביה, שעד לפני זמן לא רב היו גורם חשוב ויציב

EL YAM LOG

MAGAZINE FOR SEAGOING AND SHORE PERSONNEL
OF "EL YAM"

No. 63

WINTER 1978

Printed in Israel